

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

इतिद्रोणपर्वणिटीकायांऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥

॥ ५४ ॥

॥ ५४ ॥

तां वैशक्तिलेलिहानां प्रदीतां पाशैर्युक्तमंतकस्येव जिह्वां ॥ मृत्योः स्वसारं ज्वलितामिवोल्कां वैकर्तनः प्राहिणो द्राक्षसाय ॥ ५४ ॥ तामुत्तमां परकायावहं त्रीं हृत्वा
 शक्तिबाहुसंस्थां ज्वलंतीं ॥ भीतरक्षो विप्रद्रुद्रावराजं कृत्वात्मानं विध्य तुल्यप्रमाणं ॥ ५५ ॥ दृष्ट्वा शक्तिकर्णबाहुं तरस्याने दुर्भूतान्यंतरिक्षे न रेद्र ॥ ववुर्वातास्तु
 मुलाश्चापिराजन्सनिर्घाताचाशनिर्गाजगाम ॥ ५६ ॥ सातां मायां भस्म कृत्वा ज्वलंतीं भित्वा गाढं हृदयं राक्षसस्य ॥ ऊर्ध्वं ययौ दीप्यमानानिशायां नक्षत्रा
 णामंतराण्याविवेश ॥ ५७ ॥ सनिर्भिन्नो विविधैरस्त्रपूगैर्दिव्यैर्नागैर्मानुषैराक्षसैश्च ॥ नदन्नादान्विविधान्भैरवांश्च प्राणानिष्टां स्याजितः शक्रशक्त्या ॥ ५८ ॥ इदं
 चान्यच्चित्रमाश्चर्यरूपं चकारासौ कर्मशत्रुक्षयाय ॥ तस्मिन्कालेशक्तिनिर्भिन्नमर्मावभौराज न शैलमेघप्रकाशः ॥ ५९ ॥ ततो तं रिक्षादपतद्गतास्तुः सराक्षसेन्द्रो भु
 विभिन्नदेहः ॥ अवाक्शिराःस्तव्यगात्रो विजिह्वो घटोत्कचो महदास्थायरूपं ॥ ६० ॥ सतद्रूपं भैरवं भीमकर्मा भीमं कृत्वा भीमसेनिः पपात ॥ हतोप्येवं तव सैन्यैक
 देशमपोथयत्स्वेन देहेन राजन् ॥ ६१ ॥ पतद्रक्षः स्वेन कायेन तूर्णमतिप्रमाणेन विवर्धता च ॥ प्रियं कुर्वन्पाण्डवानां गतासुरक्षो हिणीतव तूर्णजघान ॥ ६२ ॥ ततो
 मिश्राः प्राणदन्सिंहनादैर्भैर्यः शंखामुरजाश्चानकाश्च ॥ दग्धां मायां निहतं राक्षसं च दृष्ट्वा हृष्टाः प्राणदन्कौरवेयाः ॥ ६३ ॥ ततः कर्णः कुरुभिः पूज्यमानो यथाश
 क्रो वृत्रवधे मरुद्भिः ॥ अन्वारूढस्तव पुत्रस्य यानं दृष्ट्वापि प्राविशत्तत्स्वसैन्यं ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे घटोत्कच
 वधे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥ संजय उवाच हैडिं विनिहतं दृष्ट्वा विशीर्णमिव पर्वतं ॥ बभूवुः पाण्डवाः सर्वे शोक
 बाष्पाकुलेक्षणाः ॥ १ ॥ वासुदेवस्तु हर्षेण महताभिपरिप्लुतः ॥ ननाद सिंहनादं वैपर्यष्वजतफाल्गुनं ॥ २ ॥ सविनद्यमहानादमभीषून्सन्नियम्य च ॥ ननर्तहर्ष
 संवीतो वातो द्रुत इव द्रुमः ॥ ३ ॥ ततः परिष्वज्य पुनः पार्थमास्फोट्य चासकृत् ॥ रथोपस्थगतो धीमान्प्राणदत्पुनरच्युतः ॥ ४ ॥ प्रहृष्टमनसं ज्ञात्वा वासुदेवं महा
 बलः ॥ अर्जुनो थाब्रवीद्राजन्नातिहृष्टमना इव ॥ ५ ॥ अतिहर्षो यमस्थाने तवाद्यमधुसूदन ॥ शोकस्थाने तु संप्राप्ते हैडिं वस्य वधेन तु ॥ ६ ॥ विमुखानीह सैन्या
 निहतं दृष्ट्वा घटोत्कचं ॥ वयं च भृशमुद्विग्ना हैडिं वस्तु निपातनात् ॥ ७ ॥ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति जनार्दन ॥ तदद्य शंसमेष्टुः सत्यं सत्यवतां वर ॥ ८ ॥

हैडिं विमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥